

посѣщавахъ онѣзи черквѣ въ дубравѣ-
тѣ, достопамятна за нечакано-то имъ
благодѣяніе; посадихъ и четыри хубавы
липовы дръвіе-та на могилѣ-тѣ дѣто
бѣше съзидена черквѣ-тѣ.

Потиравихъ и свѣты-ты образы (и-
кони) и темпло-то, на кое-то шарове-ты
бѣхъ почернели отъ млого врѣміе-то. До-
ведохъ нарочно едною живописца (зо-
графа), за да направи тыя подновяванія,
и съ тойзи способъ поставилъ онѣзи
черквицѣ най-прѣкраснѣ. Стѣны-ты й
бльщяхъ отъ бѣлинѣ, и стѣклата на
прозорцы-ты, свѣтихъ като кристаль
(*). Изглѣди-ти на зрењіе-то посрѣд-
ствомъ стѣкло-то веселяхъ ся съ мура-
внѣ-тѣ зиденинѣ на листіе-то, что осѣн-
чивахъ онова очарованно мѣсто. А тем-
пло-то и свѣтая трапеза бѣхъ и тыи ху-
бавы съ украсеніемъ прости убо и свѣ-
ты. Нѣ най-красно отъ сичкы-ты бѣше
образъ-ты, что бѣше отгор' трона дѣто
столихъ пѣвци-ти (псалтове-ти). Свѣти
и живи шарове, пріятность-та и чистота-

(*) Тур. билюръ.